

СПОРАЗУМ О ВАЗДУШНОМ САОБРАЋАЈУ
ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ НОВОГ ЗЕЛАНДА
И
ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

Влада Новог Зеланда и Влада Републике Србије (у даљем тексту: стране уговорнице);

У жељи да унапреде међународни ваздухопловни систем, који се заснива на тржишном надметању авио-превозилаца, уз минимално званично посредовање и уређивање;

У жељи да олакшају проширење могућности међународног ваздушног саобраћаја;

У жељи да омогуће авио-превозиоцима да путницима и пошљаоцима терета понуде различите могућности за пружање услуга, као и у жељи да подстакну саме авио-превозиоце да развију и примене нове и конкурентне цене;

У жељи да осигурају највиши степен безбедности и обезбеђивања у међународном ваздушном саобраћају и поново изражавајући озбиљну забринутост поводом претњи уперених против обезбеђивања ваздухоплова, чиме се доводи у опасност безбедност лица или имовине, неповољно утиче на обављање ваздушног саобраћаја и нарушава поверење у безбедност цивилног ваздухопловства; и

Потврђујући чињеницу да је Република Србија потписала, 29. јуна 2006. године, Мултилатерални споразум између Европске заједнице и њених држава чланица, Републике Албаније, Босне и Херцеговине, Републике Бугарске, Републике Хрватске, Бивше југословенске Републике Македоније, Републике Исланд, Републике Црне Горе, Краљевине Норвешке, Румуније, Републике Србије и Мисије привремене управе Уједињених Нација на Косову¹ о успостављању заједничког европског ваздухопловног подручја (ЕСАА споразум);

Будући да су потписнице Конвенције о међународном цивилном ваздухопловству, отворене за потписивање у Чикагу 7. децембра 1944. године;

Договориле су се о следећем:

¹ у складу са Резолуцијом Савета безбедности УН 1244 од 10. јуна 1999. године

Члан 1.

Дефиниције

За потребе овог споразума, осим ако другачије није наведено, израз:

- а) „органи надлежни за ваздушни саобраћај” означава за Нови Зеланд, министра задуженог за цивилно ваздухопловство, а за Републику Србију, Директорат цивилног ваздухопловства Републике Србије, или у оба случаја, свако друго лице или тело, овлашћено да обавља функције које сада обављају наведени надлежни органи;
- б) „Споразум” означава овај споразум, његове Анексе, и све измене Споразума и Анекса;
- в) „ваздушни саобраћај” означава јавни превоз путника, пртљага, робе и поште ваздухопловом, одвојено или у комбинацији, који се обавља уз надокнаду или најам;
- г) „авио-превозилац” и „заустављање у некомерцијалне сврхе” имају значења која су одређена у члану 96. Конвенције;
- д) „Конвенција” означава Конвенцију о међународном цивилном ваздухопловству, отворену за потписивање у Чикагу 7. децембра 1944. године, и укључује:
 - (и) сваку измену, која је ступила на снагу сходно члану 94 (а) Конвенције, а ратификовале су је обе државе стране уговорнице; и
 - (ии) сваки Анекс или сваку његову измену, усвојену према члану 90. Конвенције, ако је тај Анекс или измена, у било ком периоду, на снази за обе државе стране уговорнице;
- е) „одређени авио-превозилац” означава авио-превозиоца, који је одређен и овлашћен у складу са чланом 3. (Одређивање и издавање дозвола) овог споразума;
- ђ) „ИКАО“ означава Међународну организацију цивилног ваздухопловства;
- ж) „међународни ваздушни саобраћај” означава саобраћај који се одвија кроз ваздушни простор изнад територија више држава;
- з) „цена” означава сваку цену превоза, износ или накнаду за превоз путника (и њиховог пртљага) и/или робе (укључујући пошту) у ваздушном саобраћају, коју наплаћују авио-превозиоци, укључујући и агенте, као и услове према којима се одређује применљивост цене превоза, износа или накнаде;

и) „редован ваздушни саобраћај” означава серију летова са свим следећим особинама:

а) на сваком лету, седишта или капацитети за превоз робе и/или поште доступни су широј јавности за појединачну куповину (непосредно од авио-превозиоца или од његових овлашћених заступника);

б) превоз се одвија између два иста или више истих аеродрома:

– према објављеном реду летења, или

– са летовима који су толико редовни или учестали, да су препознатљиви као систематична серија летова;

ј) „територија” у односу на државу има значење које је одређено у члану 2. Конвенције, уз напомену да у случају Новог Зеланда, појам „територије” не укључује Токелау.

Члан 2.

Давање права

1. Свака страна уговорница даје другој страни уговорници следећа права за обављање међународног ваздушног саобраћаја од стране авио-превозилаца државе друге стране уговорнице:

а) право да лете преко територије њене државе без слетања;

б) право да слећу на територију њене државе у некомерцијалне сврхе; и

в) остала права утврђена овим споразумом.

2. Одредбе овог члана не дају право одређеном авио-превозиоцу једне или друге стране уговорнице да укрцава путнике или утовара робу и пошту који се превозе, уз надокнаду, између места на територији државе друге стране уговорнице.

3. Уколико одређени авио-превозиоци државе једне стране уговорнице нису у могућности да обављају, због војних сукоба, политичких немира или других неуобичајених околности, уговорени саобраћај предвиђеним рутама, друга страна уговорница предузима све што је у њеној моћи да омогући обављање наведеног саобраћаја одговарајућим привременим рутама, у складу са договором страна уговорница.

4. Авио-превозиоци имају право да користе, под једнаким условима, ваздушне путеве, аеродроме и остале инсталације државе друге стране уговорнице.

5. Авио-превозиоци држава страна уговорница који нису одређени у складу са чланом 3. овог споразума такође имају права из става 1. тач а) и б) овог члана.

Члан 3.

Одређивање и издавање дозвола

1. Свака страна уговорница има право да по сопственој жељи одреди број авио-превозилаца за обављање међународног ваздушног саобраћаја у складу са овим споразумом, као и да повуче или измени обавештење о одређењу. Обавештења о одређењу се достављају другој страни уговорници дипломатским путем, у писаној форми и у њима се наводи да ли је авио-превозилац овлашћен да обавља врсту ваздушног саобраћаја утврђену у Анексу I или у Анексу II, или обе врсте ваздушног саобраћаја.
2. По пријему обавештења о одређењу, као и захтева одређеног авио-превозиоца, у форми и на начин који је предвиђен за дозволе за обављање саобраћаја и техничке дозволе, друга страна уговорница даје одговарајуће дозволе уз минимално процедурално одлагање, под условом:
 - а)
 - i. у случају авио-превозиоца којег одређује Република Србија, да је већинско власништво и стварна контрола над тим авио-превозиоцем припадају Републици Србији или њеним држављанима;
 - ii. у случају авио-превозиоца којег одређује Нови Зеланд, да је авио-превозилац основан и има главно пословно седиште на територији Новог Зеланда;
 - б) да страна уговорница која одређује авио-превозиоца има и одржава ефективну регулаторну контролу над одређеним авио-превозиоцем.
 - в) да је одређени авио-превозилац оспособљен да испуњава услове прописане у складу са законима и прописима које страна уговорница, која разматра захтев или захтеве, примењује за обављање међународног ваздушног саобраћаја; и
 - г) да страна уговорница која одређује авио-превозиоца одржава и спроводи стандарде наведене у чл. 6. (Ваздухопловна безбедност) и 7. (Обезбеђивање у ваздухопловству) овог споразума.

Члан 4.

Повлачење дозвола

1. Једна или друга страна уговорница може да повуче, суспендује или ограничи дозволе за обављање саобраћаја или техничке дозволе авио-превозиоцу кога је одредила друга страна уговорница, у случају да:
 - а)
 - i. у случају авио-превозиоца којег одређује Република Србија, да је већинско власништво и стварна контрола над тим авио-превозиоцем припадају Републици Србији или њеним држављанима;
 - ii. у случају авио-превозиоца којег одређује Нови Зеланд, да је авио-превозилац основан и има главно пословно седиште на територији Новог Зеланда;
 - б) страна уговорница која одређује авио-превозиоца има и одржава ефективну регулаторну контролу над одређеним авио-превозиоцем;

в) се авио-превозилац не придржава закона и прописа наведених у члану 5. овог споразума (Примена закона и прописа); или

г) друга страна уговорница не одржава и не спроводи стандарде наведене у чл. 6. (Ваздухопловна безбедност) и 7. (Обезбеђивање у ваздухопловству) овог споразума.

2. Уколико предузимање непосредних мера није неопходно у циљу даљег спречавања кршења одредаба става 1. тач. б) и в) овог члана, права утврђена овим чланом се примењују тек након консултација са другом страном уговорницом.

Члан 5.

Примена закона и прописа

1. Приликом уласка на територију, боравка и одласка са територије државе једне стране уговорнице, авио-превозиоци државе друге стране уговорнице придржавају се закона и прописа државе те стране уговорнице, који се односе на коришћење и навигацију ваздухоплова.

2. Приликом уласка на територију, боравка или одласка са територије државе једне стране уговорнице, закони и прописи државе те стране уговорнице, који се односе на улазак на њену територију или одлазак са њене територије путника, посаде или робе на ваздухолову, укључујући прописе који се односе на улазак, царињење, обезбеђивање у ваздухопловству, исељење, пасоше, царину и карантин, или ако се ради о пошти, поштанске прописе, поштују се од стране или у име путника, посаде или робе авио-превозилаца државе друге стране уговорнице.

3. Ниједна страна уговорница не даје предност свом или било ком другом авио-превозиоцу у односу на одређеног авио-превозиоца државе друге стране уговорнице који обавља сличан међународни ваздушни саобраћај у примени царинских, прописа о карантину или сличних прописа њене државе.

4. Путници, пртљаг и роба у директном транзиту преко територије државе једне стране уговорнице, који не напуштају простор на аеродрому намењен за ту сврху, подлежу само упрошћеној контроли, осим у погледу мера обезбеђивања, контроле наркотика или у посебним ситуацијама. Пртљаг и роба у директном транзиту преко територије државе једне стране уговорнице ослобођени су од царинских дажбина, такса и накнада на територији државе те стране уговорнице.

Члан 6.

Ваздухопловна безбедност

1. Свака страна уговорница признаје као важеће потврде о пловидбености, потврде о оспособљености и дозволе које је издала или признала друга страна уговорница, а које су

и даље на снази, за потребе обављања ваздушног саобраћаја предвиђеног овим споразумом, под условом да су захтеви за издавање уверења или дозвола бар једнаки минималним стандардима који могу бити утврђени у складу са Конвенцијом. Свака страна уговорница може, међутим, да одбије да призна као важеће, за летове изнад своје територије, потврде о оспособљености и дозволе које је њеним држављанима издала, или признала друга страна уговорница.

2. Ако би права или услови садржани у дозволама или потврдама наведеним у ставу 1. овог члана, а које органи надлежни за ваздушни саобраћај државе једне стране уговорнице издају било ком лицу, одређеном авио-превозиоцу или које се издају у односу на ваздухоплов који обавља уговорени саобраћај на утврђеним линијама, представљао разлику у односу на минималне стандарде утврђене Конвенцијом и да је та разлика забележена при ИКАО, друга страна уговорница може да захтева, у складу са чланом 12. овог споразума, консултације са органима надлежним за ваздушни саобраћај државе те стране уговорнице како би се разјаснила конкретна пракса.

3. Једна или друга страна уговорница може да захтева консултације о стандардима безбедности које спроводи друга страна уговорница, а који се односе на ваздухопловне уређаје, посаде и обављање саобраћаја од стране одређених авио-превозилаца. Такве консултације се одржавају у року од 30 дана од дана подношења захтева.

4. Ако после консултација, једна страна уговорница закључи да друга страна уговорница не одржава и не спроводи ефикасно стандарде и захтеве безбедности у овим областима, који су бар једнаки минималним стандардима који могу бити утврђени у складу са Конвенцији, друга страна уговорница бива обавештена о тим закључцима и мерама које се сматрају потребним за усклађивање са тим минималним стандардима и предузима одговарајуће корективне мере. Друга страна предузима одговарајуће мере у договореном периоду.

5. У складу са чланом 16. Конвенције, договорено је да сваки ваздухоплов којег користи или који се користи у име авио-превозиоца државе једне стране уговорнице у ваздушном саобраћају за територију или са територије државе друге стране уговорнице може, док је на територији државе друге стране уговорнице, може да буде подвргнут прегледу од стране овлашћених представника државе друге стране уговорнице, на ваздухоплову и око ваздухоплова, под условом да то не доводи до неоправданог кашњења у обављању ваздушног саобраћаја (у даљем тексту преглед на платформи). Без обзира на обавезе утврђене чланом 33. Конвенције, циљ овог прегледа је провера важности докумената ваздухоплова и докумената посаде, стања и опреме ваздухоплова у складу са стандардима у том тренутку утврђеним према Конвенцији.

6. Уколико такав преглед на платформи или низ прегледа на платформи дају повод за:

- а) озбиљну забринутост да неки ваздухоплов или коришћење неког ваздухоплова није у складу са минималним стандардима утврђеним у то време према Конвенцији; или
- б) озбиљну забринутост да постоји недостатак ефикасног одржавања и спровођења стандарда безбедности утврђених у то време према Конвенцији,

страна уговорница чији овлашћени представници врше преглед може да закључи, у складу са одредбама члана 33. Конвенције, да захтеви према којима су потврде или дозволе тог ваздухоплова или потврде или дозволе посаде тог ваздухоплова издате или признате или захтеви према којима се тај ваздухоплов користи нису једнаки или већи од минималних стандарда утврђених према Конвенцији.

7. Свака страна уговорница задржава право да одмах обустави или измени дозволу за обављање саобраћаја авио-превозиоцу државе друге стране уговорнице у случају да закључи, било на основу прегледа на платформи, низа прегледа на платформи, ускраћивања приступа ради прегледа на платформи, консултација или на други начин, да је непосредан поступак неопходан за безбедно обављање саобраћаја.

8. Сваки поступак једне стране уговорнице, у складу са ставом 7. овог члана, обуставља се када престану да постоје разлози за предузимање тих поступка.

Члан 7.

Обезбеђивање у ваздухопловству

1. У складу са њиховим правима и обавезама према међународном праву, стране уговорнице поново потврђују да њихова међусобна обавеза да обезбеђују цивилно ваздухопловства од незаконитих радњи представља саставни део овог споразума. Без ограничења њихових права и обавеза према међународном праву, стране уговорнице посебно поступају у складу са одредбама Конвенције о кривичним делима и неким другим актима извршеним у ваздухоплову, сачињене у Токију 14. септембра 1963. године, Конвенције о сузбијању незаконитих отмица ваздухоплова, сачињене у Хагу 16. децембра 1970. године, Конвенције о сузбијању незаконитих аката уперених против безбедности цивилног ваздухопловства, сачињене у Монреалу 23. септембра 1971. године, Протокола о сузбијању незаконитих аката уперених против безбедности међународних аеродрома, сачињеног у Монреалу 24. фебруара 1988. године и Конвенције о означавању пластичног експлозива у циљу детекције, потписане у Монреалу, 1. марта 1991. године, као и било које друге конвенције о обезбеђивању у ваздухопловству која је обавезујућа за обе државе страна уговорница.

2. Стране уговорнице, на захтев, пружају једна другој сву потребну помоћ ради спречавања незаконитих отмица цивилних ваздухоплова и других незаконитих радњи уперених против безбедности тих ваздухоплова, њихових путника и посада, аеродрома и уређаја за ваздушну пловидбу и било које друге претње уперене против обезбеђивања у цивилном ваздухопловству.

3. Стране уговорнице, у међусобним односима, поступају у складу са стандардима обезбеђивања у ваздухопловству и одговарајућим препорученим праксама које је утврдила Међународна организација цивилног ваздухопловства у Анексима уз Конвенцију; оне захтевају да корисници ваздухоплова у њиховом регистру, корисници

ваздухоплова чије је главно седиште или стално боравиште на њиховој територији, као и корисници аеродрома на њиховој територији, поступају у складу са одредбама о обезбеђивању у ваздухопловству.

4. Свака страна уговорница је сагласна да ти корисници ваздухоплова поштују одредбе о обезбеђивању у ваздухопловству, које друга страна уговорница захтева за улазак на територију, за време боравка или одласка са територије државе те друге стране уговорнице и да примењују адекватне мере за заштиту ваздухоплова и преглед путника, посаде и њиховог ручног пртљага, као и робе и залиха ваздухоплова, пре и за време укрцавања или утовара. Свака страна уговорница позитивно разматра сваки захтев друге стране уговорнице за примену оправданих специјалних мера обезбеђивања због одређене претње.

5. У случају појаве неког инцидента или претње инцидентом незаконите отмице цивилног ваздухоплова, или других незаконитих радњи уперених против безбедности путника и посаде, ваздухоплова, аеродрома или уређаја за ваздушну пловидбу, стране уговорнице помажу једна другој олакшавањем комуникације и другим одговарајућим мерама намењеним за брзо и безбедно окончање инцидента или претње.

6. Свака страна уговорница предузима мере које сматра неопходним да би обезбедила да ваздухоплов државе друге стране уговорнице који је отет или подвргнут другој радњи незаконитог ометања, а слетео је на територију њене државе, буде задржан, сем уколико је одлазак са те територије неопходан ради заштите живота путника и посаде. Када је то могуће, ове мере се предузимају на основу међусобних консултација.

7. У случају када једна страна уговорница оправдано сматра да се друга страна уговорница не придржава одредаба о обезбеђивању у ваздухопловству из овог члана, органи надлежни за ваздушни саобраћај државе те стране уговорнице могу захтевати хитне консултације са органима надлежним за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице. Ако се у року од 15 дана након подношења захтева не постигне задовољавајући договор, стварају се основе за обуставу, повлачење, ограничење или условљавање дозволе за обављање саобраћаја и техничке дозволе одређеном авио-превозиоцу или авио-превозиоцима државе те друге стране уговорнице. У хитном случају, једна страна уговорница може предузети привремене мере пре истека периода од 15 дана.

Члан 8.

Комерцијалне могућности

1. Одређени авио-превозиоци државе сваке стране уговорнице имају право да отворе представништва на територији државе друге стране уговорнице, у циљу унапређења ваздушног саобраћаја и продаје услуге превоза.

2. Одређени авио-превозиоци државе сваке стране уговорнице, у складу са законима и прописима државе друге стране уговорнице који се односе на улазак, боравак и

запошљавање, имају право да доведу и запосле на територији државе те друге стране уговорнице руководеће, продајно, техничко, оперативно и друго стручно особље, потребно за обављање ваздушног саобраћаја.

3. Одређени авио-превозиоци држава страна уговорница могу да продају путне карте на територији државе друге стране уговорнице директно и, по нахођењу авио-превозиоца, преко својих агената. Сваки авио-превозилац има право да продаје те путне карте, а свако лице може слободно да их купи у званичној валути те државе, или у осталим слободно конвертибилним валутама.

4. Сваки одређени авио-превозилац има право да, на захтев, конвертује и пренесе у своју државу локално остварен вишак прихода. Конверзија и пренос се одмах дозвољавају, без икаквих ограничења или опорезивања у том погледу, по званичном курсу за текуће трансакције и преносе на дан када превозилац поднесе иницијални захтев за пренос средстава.

5. Одређени авио-превозиоци држава страна уговорница имају право да, на територији државе друге стране уговорнице, плаћају локалне трошкове, укључујући и куповину горива, у локалној валути. Одређени авио-превозиоци држава страна уговорница могу, по сопственом нахођењу, да плаћају трошкове остварене на територији државе друге стране уговорнице и у слободно конвертибилним валутама, у складу са локалним монетарним прописима.

6. Приликом обављања или одржавања одобреног ваздушног саобраћаја на уговореним линијама, сваки одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице може да склапа договоре о сарадњи, као што је „подела кода“, и са авио-превозиоцима из трећих држава под условом да све стране у договору поседују одговарајућа одобрења и испуњавају услове који се обично захтевају за такве договоре.

7. Поред права из става 6. овог члана, одређени авио-превозиоци држава страна уговорница могу, приликом обављања или одржавања међународног ваздушног саобраћаја у складу са одредбама овог споразума, да користе ваздухоплов или ваздухоплов и посаду који су изнајмљени од стране било којег предузећа, укључујући и друге авио-превозиоце, под условом да сви учесници у овим договорима поседују одговарајућа одобрења и испуњавају услове који се обично захтевају за такве договоре.

8. Сваки одређени авио-превозилац има право да сам опслужује свој ваздухоплов на земљи на територији државе друге стране уговорнице (само-опслуживање), или да, по сопственом нахођењу, изабере неког од агената, за пружање услуга те врсте, у потпуности или делимично. Права подлежу само физичким ограничењима која проистичу из безбедносне ситуације на аеродрому. Ако та ситуација онемогућава само-опслуживање, опслуживање ваздухоплова на тлу је доступно свим авио-превозиоцима под једнаким условима. Накнаде се одређују на основу трошкова за пружене услуге и свака таква услуга одговара врсти и квалитету услуга које би биле пружене да постоји могућност само-опслуживања.

9. Без обзира на све остале одредбе овог споразума, авио-превозиоци и посредни пружаоци услуга превоза терета из држава страна уговорница имају право да, у вези са обављањем међународног ваздушног саобраћаја, без ограничења користе све видове превоза терета земаљским путем за или из сваког места на територијама држава страна уговорница или трећих држава, укључујући и превоз до аеродрома или са аеродрома са царинским олакшицама и укључујући, где је то могуће, право на превоз терета из царинског магацина, сходно важећим законима и прописима. Такав терет, било да се превози земаљским путем или ваздушним путем, прегледају царински органи на аеродрому и има право на олакшице. Авио-превозиоци могу сами да врше превоз земаљским путем или да га обављају у договору са другим превозиоцима, укључујући и превоз земаљским путем који обезбеђују други авио-превозиоци или посредни пружаоци услуга превоза терета у ваздушном саобраћају. Овај интермодални тип превоза терета може да се обавља појединачно, по комбинованој цени за превоз ваздушним и земаљским путем, под условом да шпедитери нису доведени у заблуду поводом чињеница о таквој врсти превоза.

Члан 9.

Царинске дажбине и накнаде

1. Ваздухоплови које у међународном ваздушном саобраћају користи одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице, као и њихова редовна опрема, залихе горива и мазива, залихе ваздухоплова (укључујући храну, пиће и дуван) који се налазе на ваздухопловима, ослобођени су од царинских и других увозних дажбина, трошкова прегледа и других сличних накнада и такса по доласку на територију државе друге стране уговорнице, под условом да та опрема, резервни делови и залихе остану на ваздухоплову док не напусте територију државе те стране уговорнице.
2. Од истих дажбина, накнада и такса, изузев накнада за пружене услуге, ослобађају се:
 - а) гориво и мазиво намењено за снабдевање ваздухоплова којег у уговореном саобраћају користи одређени авио-превозилац друге стране уговорнице, чак и када ове залихе треба да се искористе на делу линије изнад територије стране уговорнице на којој су унете на ваздухоплов;
 - б) резервни делови, укључујући моторе и редовна опрема унети на територију једне стране уговорнице, ради одржавања или поправке ваздухоплова којег у уговореном саобраћају користи одређени авио-превозилац друге стране уговорнице;
 - в) залихе ваздухоплова унете на ваздухоплов на територији једне стране уговорнице, намењене за коришћење на ваздухоплову којим се обавља уговорени саобраћај одређеног авио-превозиоца друге стране уговорнице;

г) рачунари, штампачи за карте, рекламни материјал, униформе, документа авио-превозиоца који немају тржишну вредност и које одређени авио-превозилац једне стране уговорнице користи на територији друге стране уговорнице.

Предмети наведени у овом ставу, могу да се држе под царинским надзором или контролом.

3. Редовна опрема ваздухоплова, материјал, залихе и резервни делови ваздухоплова задржани на ваздухоплову којег користи одређени авио-превозилац државе једне или друге стране уговорнице, могу да се искрцају на територију државе друге стране уговорнице само уз сагласност надлежних царинских органа државе те друге стране уговорнице. У том случају, таква опрема и предмети стављају се под царински надзор, до тренутка док не напусте територију те стране уговорнице или се стављају у неки од царински дозвољених поступака, у складу са царинским прописима.

4. Ослобађања предвиђена овим чланом такође се примењују у ситуацијама када одређени авио-превозилац или авио-превозиоци државе једне стране уговорнице закључе са другим авио-превозиоцем или авио-превозиоцима споразуме о позајмљивању или преносу предмета наведених у ставу 1. овог члана на територију државе друге стране уговорнице, под условом да та друга страна уговорница даје слична ослобађања и тим другим авио-превозиоцима.

Члан 10.

Правична конкуренција

1. Свака страна уговорница дозвољава правичне и подједнаке могућности одређеним авио-превозиоцима држава страна уговорница за надметање приликом обављања међународног ваздушног саобраћаја, утврђеног овим споразумом.

2. Свака страна уговорница дозвољава сваком одређеном авио-превозиоцу да одреди фреквенцију и капацитет међународног ваздушног саобраћаја, које он нуди на основу комерцијалних услова на тржишту. Сходно овом праву, ниједна страна уговорница неће једнострано ограничавати обим саобраћаја, фреквенцију или редовност услуга, или врсту, односно врсте, ваздухоплова које користе одређени авио-превозиоци државе друге стране уговорнице, осим ако се то не захтева из царинских, техничких, оперативних разлога или разлога који се односе на очување животне средине, сходно јединственим условима, прописаним чланом 15. Конвенције.

3. Ниједна страна уговорница неће наметнути одређеним авио-превозиоцима државе друге стране уговорнице било који захтев који се односи на капацитет, фреквенцију или саобраћај, који би био у супротности са циљем овог споразума.

4. Ниједна страна уговорница неће захтевати од авио-превозилаца државе друге стране уговорнице да им, у циљу одобравања, доставе на увид редове летења, програме нередовних чартер летова, или оперативне планове, осим ако се то не захтева на

равноправним основама ради примене јединствених услова предвиђених ставом 2. овог члана, или ако то није посебно одобрено у Анексу овог споразума. Ако једна страна уговорница захтева доставу података у информативне сврхе, онда она своди на минимум административне захтеве и процедуре којима се оптерећују посредници и авио-превозиоци државе друге стране уговорнице приликом достављања података.

Члан 11.

Одређивање цена

1. Свака страна уговорница дозвољава да цене за обављање ваздушног саобраћаја утврди сваки одређени авио-превозилац, на основу комерцијалних услова на тржишту. Интервенције страна уговорница се ограничавају на:

- а) спречавање неоправдано дискриминаторских цена или поступака;
- б) заштиту потрошача од цена које су неоправдано високе или рестриктиван због злоупотребе доминантног положаја; и
- в) заштиту авио-превозилаца од цена које су вештачки ниске због непосредне или посредне субвенције или подршке владе.

Члан 12.

Консултације

Свака страна уговорница може, у свако доба, да захтева консултације у вези са овим споразумом. Консултације отпочињу што је пре могуће, а најкасније 60 дана од датума када друга страна уговорница прими захтев, осим ако није другачије договорено.

Члан 13.

Измене и допуне

1. Ако једна или друга страна уговорница сматра да је потребно изменити или допунити било коју одредбу овог споразума, свака таква измена и допуна, ако су са истом сагласне стране уговорнице, ступа на снагу када стране уговорнице обавесте једна другу да су испуњене унутрашње процедуре за ступање на снагу ових измена.

2. О изменама и допунама Анекса овог споразума могу се договорити директно органи надлежни за ваздушни саобраћај држава страна уговорница и оне ступају на снагу када се потврде разменом дипломатских нота.

Члан 14.

Решавање спорова

1. Сваки спор који проистекне из овог споразума, а који није решен приликом првих званичних консултација, стране говорнице могу да упуте на одлучивање неком лицу или телу. Ако се стране не договоре тако, спор се, на захтев једне или друге стране уговорнице, предаје на арбитражу, у складу са процедурама изнетим у даљем тексту.
2. Арбитражу спроводи Арбитражни суд од три арбитра, који се бирају на следећи начин:
 - а) у року од 30 дана по добијању захтева за арбитражу, свака страна уговорница именује једног арбитра. Током периода од 60 дана након именовања два арбитра, они споразумно именују трећег арбитра, који има функцију председника Арбитражног суда;
 - б) ако једна или друга страна уговорница не именује арбитра, или ако трећи арбитар не буде одређен у складу са одредбама подстава а) овог става, једна или друга страна уговорница може да захтева од председника Савета Међународне организације цивилног ваздухопловства да одреди потребног арбитра или арбитра у року од 30 дана. Ако је председник Савета држављанин државе једне од страна уговорница, арбитра одређује најстарији потпредседник Савета који се не може дисквалификовати по том основу.
3. Осим ако није другачије договорено, Арбитражни суд одређује границе своје надлежности према овом споразуму и утврђује своја правила поступка. Арбитражни суд може, по формирању, да предложи привремене олакшавајуће мере пре доношења коначне одлуке. По упутству Арбитражног суда, или на захтев једне или друге стране уговорнице, 15 дана по конституисању Арбитражног суда одржава се разговор на коме се тачно утврђују питања која захтевају арбитражу и процедуре које ће се примењивати.
4. Осим ако није другачије договорено, или наложено од стране Арбитражног суда, свака страна уговорница подноси меморандум у року од 45 дана од конституисања Арбитражног суда. Одговор мора бити достављен 60 дана након тога. Арбитражни суд може да закаже саслушање на захтев једне или друге стране уговорнице, или на сопствену иницијативу, у року од 15 дана од датума предвиђеног за достављање одговора.
5. Арбитражни суд настоји да донесе писану одлуку у року од 30 дана након саслушања, или ако нема саслушања, после достављања оба одговора. Важећом се сматра одлука већине судија.
6. Стране уговорнице могу да поднесу захтев за тумачење одлуке у року од 15 дана од доношења исте, а свако тумачење се доставља у року од 15 дана након подношења захтева.
7. Свака страна уговорница, у обиму који одговара законима њене државе, проглашава правоснажном сваку одлуку или пресуду Арбитражног суда.

8. Трошкове Арбитражног суда, укључујући и хонораре и трошкове арбитра, подједнако деле стране уговорнице. Сви трошкови председника Савета ИКАО, који су проистекли у вези са процедурама из става 2б) овог члана, сматрају се делом трошкова Арбитражног суда.

Члан 15.

Престанак важења

Једна или друга страна уговорница може, у свако доба, да достави писано обавештење другој страни уговорници о својој одлуци да откаже овај споразум. Обавештење се истовремено доставља ИКАО. Споразум престаје да важи у поноћ (на месту пријема обавештења друге стране уговорнице) пре истека прве године од датума пријема обавештења од стране друге стране уговорнице, осим ако стране уговорнице споразумно не повуку обавештење пре истека тог периода. Уколико друга страна уговорница не потврди пријем, сматраће се да је обавештење примљено четрнаестог (14.) дана од дана пријема обавештења од стране ИКАО.

Члан 16.

Регистрација код ИСАО-а

1. Овај споразум и све измене истог региструју се код ИКАО.
2. У случају да ступи на снагу мултилатерални споразум који се односи на било које питање обухваћено овим споразумом, а који су прихватиле обе стране уговорнице, одредбе овог споразума и Анекса се мењају како би се ускладиле са одредбама тог мултилатералног споразума.

Члан 17.

Ступање на снагу

Овај споразум ступа на снагу датумом пријема последње дипломатске ноте, којима се стране уговорнице обавештавају да су испуниле своје унутрашње процедуре за ступање Споразума на снагу.

У ПОТВРДУ ЧЕГА су доле потписани, прописно овлашћени од стране односних Влада, потписали овај споразум.

САЧИЊЕНО у _____, овог _____ дана _____ 20____ године, у два оригинална примерка на енглеском и српском језику. У случају било каквих разлика у тумачењу, меродаван је текст на енглеском језику.

ЗА ВЛАДУ
НОВОГ ЗЕЛАНДА

ЗА ВЛАДУ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

АНЕКС I

Редовни међународни ваздушни саобраћај

Одељак 1.

Линије

1. Авио-превозиоци државе сваке стране уговорнице, одређени сходно овом Анексу, у складу са одредбама свог одређења, имају право да обављају редован међународни ваздушни саобраћај између места на следећим линијама:

А) Линије за авио-превозиоца или авио-превозиоце које је одредила Влада Новог Зеланда:

и) Из места пре Новог Зеланда, преко Новог Зеланда и места између до једног или више места у Републици Србији и места даље.

ии) За целокупни теретни саобраћај, између Републике Србије и било ког или било којих места.

Б) Линије за авио-превозиоца или авио-превозиоце које је одредила Влада Републике Србије:

и) Из места пре Републике Србије, преко Републике Србије и места између до једног или више места у Новом Зеланду и места даље.

и) За целокупни теретни саобраћај, између Новог Зеланда и било ког или било којих места.

2. Одређени авио-превозиоци држава страна уговорница могу да обављају саобраћај за/из сваког места наведених у тачки 1. овог одељка са коришћењем пуних права пете ваздухопловне слободе у путничком ваздушном саобраћају и пете и седме ваздухопловне слободе у теретном саобраћају, по добијању одобрења од надлежних органа за ваздушни саобраћај држава страна уговорница.

Одељак 2.

Флексибилност при обављању саобраћаја

Сваки одређени авио-превозилац може, на свим или појединим летовима, према свом избору, да:

1. обавља летове у једном или оба смера;
2. комбинује различите бројеве лета током једног обављања саобраћаја;
3. опслужује места пре, места између и места даље и места на територијама страна уговорница на линијама, у свима комбинацијама, и по било каквом редоследу;
4. изостави слетање у било које место или места;
5. пребаци саобраћај са било ког од својих ваздухоплова на свој други ваздухоплов у било ком месту на линијама; и
6. опслужује места даље од било ког места на својој територији уз замену или без замене ваздухоплова или броја лета и може да рекламира ту врсту саобраћаја у јавности као саобраћај за даља одредишта;

без ограничења у усмеравању или географских ограничења и без губљења било ког права да обавља саобраћај који је иначе дозвољен овим споразумом, под условом да се, са изузетком целокупног теретног саобраћаја, саобраћајем опслужује место на територији државе стране уговорнице која одређује авио-превозиоца.

Одељак 3.

Промена типа ваздухоплова

На било ком делу или деловима горе наведених линија, сваки одређени авио-превозилац може да обавља међународни ваздушни саобраћај без ограничења која се односе на промену типа или броја ваздухоплова који се користе, у било ком месту на линији; под условом да, са изузетком целокупног теретног саобраћаја, приликом одласка ваздухоплова саобраћај даље од тог места представља наставак саобраћаја са територије државе стране уговорнице која је одредила авио-превозиоца и да приликом доласка ваздухоплова, саобраћај на територију државе стране уговорнице која је одредила авио-превозиоца представља наставак саобраћаја који је отпочео даље од тог места.

АНЕКС II

Нередовни чартер ваздушни саобраћај

Одељак 1.

1. Авио-превозиоци државе сваке стране уговорнице који су одређени за обављање ваздушног саобраћаја сходно овом анексу имају право да обављају међународни нередовни путнички чартер превоз и/или теретни нередовни чартер превоз на линијама и под условима утврђеним у овом споразуму за обављање редовног ваздушног саобраћаја.
2. Свака страна уговорница ће позитивно разматрати, на основу учтивости и реципроцитета, захтеве авио-превозилаца државе друге стране уговорнице за обављање саобраћаја који није уређен овим анексом.